

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 444/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **LARCO družstvo**, Karpatské námestie 10A, Bratislava, IČO 52 621 464, zastúpeného advokátom JUDr. Gáborom Szárazom, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 88R/2/2024 zo 7. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením mestského súdu sp. zn. 88R/2/2024 zo 7. marca 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil, vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ je jedným z veriteľov dlžníka – PIENINY RESORT s.r.o., Hrnčiarska 29, Košice, IČO 36 821 063 (ďalej len „dlžník“), ktorého reštrukturalizáciu povolil mestský súd uznesením sp. zn. 88R/2/2024 z 5. apríla 2024. Sťažovateľ si prihlásil svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania a jeho pohľadávky sa považujú za zistené spolu vo výške 236 314,60 eur.

3. Napadnutým uznesením mestský súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka schválený na schvaľovacej schôdzi konanej 12. februára 2025 (ďalej len „schvaľovacia schôdza“) a reštrukturalizáciu dlžníka ukončil.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstate zhodne s námietkami vznesenými v reštrukturalizačnom konaní (body 11 a 36 napadnutého uznesenia) tvrdí, že v rozprave k reštrukturalizačnému plánu dlžníka na schvaľovacej schôdzi vzniesol viaceré námietky do zápisnice, pričom jednou z nich bol aj nesúlad reštrukturalizačného plánu s § 142 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“). Podľa tohto ustanovenia sú jednou zo zákonom vyžadovaných príloh plánu priebežné individuálne účtovné závierky dlžníka vyhotovené vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po povolení reštrukturalizácie až ku dňu jeho predloženia veriteľskému výboru na jeho schválenie. Priebežná individuálna účtovná závierka dlžníka k 31. decembru 2024 mala byť prílohou plánu, avšak samotný konateľ dlžníka ju odmietol veriteľom predložiť na schvaľovacej schôdzi a uviedol, že na túto závierku nemajú veritelia zákonný nárok.

5. Sťažovateľ je naďalej presvedčený o tom, že plán reštrukturalizácie dlžníka z 2. januára 2025 mal v zmysle § 142 ZKR obsahovať aj priebežnú účtovnú závierku dlžníka za mesiac december 2024, zostavenú k 31. decembru 2024. Je to zákonom vyžadovaná náležitosť, a napriek tomu tak dlžník neurobil. Domnieva sa, že dôvodom bola ešte väčšia strata dlžníka, než akú vykázal od začatia reštrukturalizácie do novembra 2024. Dlžník teda zámerne odmietol predložiť veriteľom spomínanú závierku, keďže konateľ dlžníka už v čase predloženia plánu veriteľskému výboru ako aj v čase konania schvaľovacej schôdze mal vedomosť o veľkej strate dlžníka alebo dokonca o zápornej hodnote vlastného imania vykázanej v účtovnej závierke k 31. decembru 2024.

6. Keďže v prílohe reštrukturalizačného plánu nebola priebežná individuálna účtovná závierka za mesiac december 2024 zostavená k 31. decembru 2024, reštrukturalizačný plán schválený veriteľským výborom a následne predložený schvaľovacej schôdzi nespĺňal zákonné náležitosti. Napriek tomu došlo k prijatiu nezákonného reštrukturalizačného plánu. Mestský súd sa mal týmito námietkami zaoberať a tento nedostatok zohľadniť vo svojom uznesení o (ne)potvrdení plánu súdom, no neurobil tak. Sťažovateľ preto považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne. Je toho názoru, že mestský súd nemohol jeho námietku vyhodnotiť ako dôvodnú, pretože by musel rozhodnúť podľa § 154 ods. 1 písm. a) ZKR tak, že zamietne návrh na potvrdenie plánu a totožným uznesením vyhlási konkurz na majetok dlžníka.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa napadnutým uznesením mestského súdu, ktorým došlo k potvrdeniu reštrukturalizačného plánu dlžníka a k ukončeniu jeho reštrukturalizácie. Napadnuté uznesenie trpí podľa názoru sťažovateľa nedostatkom náležitého odôvodnenia vo vzťahu k ním vznesenej námietke, v dôsledku čoho je i výrok napadnutého uznesenia nesprávny.

8. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom

poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

9. Súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

10. V súvislosti s posudzovaním napadnutého uznesenia ústavný súd pripomína, že v rámci svojej rozhodovacej činnosti musí mať na zreteli, že podstatou rozhodovania o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je posúdenie ústavnej akceptovateľnosti napadnutého rozhodnutia všeobecného súdu, prípadne iného orgánu verejnej moci, a nie posudzovanie jeho právnej perfektnosti ani jeho prípadné „vylepšovanie“ (m. m. IV. ÚS 325/08, IV. ÚS 218/2010). Poslaním ústavného súdu nie je kontrola súdnej činnosti vo všetkých smeroch a aspektoch a skúmanie akejkoľvek možnej nezákonnosti alebo procesného pochybenia či dokonca zrejmej nesprávnosti, ktoré sa v individuálnom konaní pred všeobecnými súdmi prípadne vyskytnú, ale výlučne posudzovanie konformity aktu aplikácie práva (v posudzovanej veci súdneho rozhodnutia) s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou. Ústavný súd teda nepredstavuje opravnú inštanciu všeobecných súdov (I. ÚS 31/05), a preto zásadne nemôže meritórne preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, pri ktorých vydaní súdy rešpektovali požiadavky vyplývajúce z obsahu základných práv ustanovených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, či nie sú arbitrárne alebo svojvoľné s priamym dopadom na niektoré zo základných práv a slobôd (k tomu napr. I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

11. Aj keby ústavný súd nie celkom súhlasil s interpretáciou zákonov všeobecnými súdmi, v zmysle už citovanej judikatúry by mohol nahradiť napadnutý právny názor všeobecného súdu svojím vlastným názorom iba v prípade, ak by tento bol svojvoľný, zjavne neodôvodnený, resp. ústavne nekonformný. Inými slovami, úlohou ústavného súdu nie je preskúmať to, ktorá z viacerých do úvahy prichádzajúcich interpretačných alternatív je správna, pretože jeho poslanie sa obmedzuje výlučne na posúdenie ústavnej udržateľnosti napadnutého rozhodnutia cez prizmu posúdenia porušenia základného práva a slobody, t. j. či rozhodnutie súdu alebo iného orgánu verejnej moci nevykazuje znaky svojvôle, arbitrárnosti a či je náležite odôvodnené (m. m. IV. ÚS 145/2022). Na tomto mieste ústavný súd aj dáva do pozornosti, že jeho úlohou nie je perfekcionisticky „prerábať“ konanie pred všeobecnými súdmi, a to aj v prípade výhrad k nimi urobeným čiastkovým procesným úkonom. Úlohou ústavného súdu je ochraňovať ústavnosť (nie „obyčajnú“ zákonnosť) konania pred všeobecnými súdmi. Porušenie zákona, resp. jeho nesprávny výklad nemajú

automaticky za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Na to, aby bol konštatovaný zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, musí pochybenie súdu presahovať intenzitu nezákonnosti. Musí ísť o také závažné chyby, v dôsledku ktorých už nebude existovať garancia, že daný proces vyústi (resp. má potenciál vyústiť) do spravodlivého usporiadania vzťahov medzi jeho stranami (m. m. IV. ÚS 79/2020, III. ÚS 400/2020, I. ÚS 281/2023, I. ÚS 303/2023, II. ÚS 563/2023).

12. Kľúčová námietka, s ktorou sa sťažovateľ obracia na ústavný súd, spočíva v tom, že reštrukturalizačný plán nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, pretože jeho prílohou nebola priebežná individuálna účtovná závierka dlžníka k 31. decembru 2024. Z toho dôvodu mal podľa názoru sťažovateľa mestský súd zamietnuť návrh na potvrdenie reštrukturalizačného plánu. Napadnuté uznesenie považuje sťažovateľ za arbitrárne, pretože sa s touto námietkou nevysporiadal.

13. Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie v kontexte sťažovateľom uplatnenej námietky a dospel k záveru, že je z ústavnoprávneho hľadiska zjavne neopodstatnená.

14. Úlohou súdu v reštrukturalizačnom konaní je dohliadať nad zákonnosťou procesu reštrukturalizácie; z jeho právomoci je v zásade vylúčené posudzovanie ekonomickej možnosti či efektívnosti reštrukturalizačného plánu dlžníka. Pokiaľ je schválený reštrukturalizačný plán veriteľmi, súd sa zaoberá v zásade iba tým, či nedošlo k tak závažnému porušeniu ustanovení o reštrukturalizačnom pláne, ktoré by boli dôvodom na zamietnutie plánu. V týchto intenciách sú v § 154 ods. 1 ZKR formulované aj taxatívne vymedzené dôvody, pri naplnení ktorých súd zamietne reštrukturalizačný plán. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva že mestský súd sa s každým z týchto dôvodov zaoberal a posúdil ho v kontexte obsahu spisu (bod 35 napadnutého uznesenia). Po preskúmaní veci dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na potvrdenie reštrukturalizačného plánu, pričom nezistil žiaden z dôvodov na jeho zamietnutie v zmysle § 154 ZKR.

15. Z pohľadu sťažovateľovej argumentácie je kľúčové, že mestský súd nezistil, že by boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia ZKR o náležitostiach plánu, postupe pri príprave plánu, hlasovaní o pláne alebo iné ustanovenia týkajúce sa plánu, že by to malo nepriaznivý vplyv na niektorého účastníka plánu [§ 154 ods. 1 písm. a) ZKR]. Konštatoval, že opisná i záväzná časť plánu obsahuje všetky zákonné náležitosti a zodpovedá príslušným ustanoveniam ZKR. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že boli dodržané ustanovenia ZKR o náležitostiach plánu. Kontrole podrobil aj priebeh schvaľovacej schôdze v zmysle predloženej zápisnice, ktorá detailne zachytila priebeh schôdze, čo ho viedlo ku konštatovaniu, že neboli podstatným spôsobom porušené ustanovenia ZKR o postupe pri hlasovaní o pláne. Neexistoval preto dôvod na zamietnutie plánu podľa § 154 ods. 1 písm. a) ZKR. Napriek tomu, že sťažovateľ tvrdí opak, mestský súd sa neopomenul vyjadriť ani k jeho námietke o tom, že plán je v rozpore so spoločným záujmom veriteľov pre absenciu priebežnej účtovnej závierky dlžníka za mesiac december 2024. Mestský súd sa v tomto smere v bode 36 napadnutého uznesenia aj s touto námietkou sťažovateľa náležite vypořiadal, keď uviedol, že *„aj keď bol prepracovaný návrh reštrukturalizačného plánu zo dňa 02.01.2025 predložený veriteľskému výboru dňa 02.01.2025 na schválenie bez pripojenej priebežnej účtovnej závierky zostavenej dlžníkom k 31.12.2024, voči predmetnému návrhu reštrukturalizačného plánu členovia veriteľského výboru nepredložili žiadne pripomienky*

ani návrhy a následne sa všetci členovia veriteľského výboru vyjadrili, že navrhujú schváliť návrh predmetného reštrukturalizačného plánu, čo vyplýva zo Zápisnice zo zasadnutia veriteľského výboru zo dňa 16.01.2025. Zároveň bol prepracovaný návrh reštrukturalizačného plánu zo dňa 02.01.2025 schválený vo všetkých skupinách aj na schvaľovacej schôdzi veriteľov konanej dňa 12.02.2025. Súd má za to, že absencia priebežnej účtovnej závierky dlžníka za mesiac december 2024 nemá a nemôže mať vplyv na platnosť prijatých rozhodnutí veriteľov na zasadnutí veriteľského výboru zo dňa 16.01.2025, ako aj na schvaľovacej schôdzi veriteľov konanej dňa 12.02.2025, a teda ani na potvrdenie riadne schváleného reštrukturalizačného plánu. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že namietaná absencia priebežnej účtovnej závierky dlžníka za mesiac december 2024 nezakladá rozpor schváleného reštrukturalizačného plánu so spoločným záujmom veriteľov, pričom práve s ohľadom na spoločný záujem veriteľov, ktorý bol vyjadrený schválením predloženého reštrukturalizačného plánu zo dňa 02.01.2025, nedošlo ani k porušeniu ustanovenia ZKR podstatným spôsobom v zmysle ust. § 154 ods. 1 písm. a) ZKR.“.

16. Ústavný súd nezistil v dôvodoch napadnutého uznesenia takú skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup mestského súdu nemajúci oporu v právnej úprave relevantnej v danej veci. V zmysle právnej normy súd zamietne plán, ak boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia zákona o náležitostiach plánu, avšak iba ak by to malo nepriaznivý vplyv na niektorého z účastníkov plánu. Sťažovateľ síce namietal absenciu priebežnej účtovnej závierky ako zákonnej náležitosti plánu, avšak v ústavnej sťažnosti bližšie neosvetlil ani nepreukázal, v čom konkrétne by tento aspekt mal mať nepriaznivý vplyv na neho alebo na niektorého z účastníkov plánu [§ 154 ods. 1 písm. a) ZKR], ktorí ho schválili potrebnou väčšinou v každej zo skupín, resp. v čom konkrétnom by mala spočívať príčinná súvislosť medzi absenciou tohto dokumentu a zásahom do jeho práv. Prijatý plán je v záujme veriteľov, keďže z neho vyplýva vyššie uspokojenie ich pohľadávok, než by dosiahli v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. Reštrukturalizácia je účinnejším opatrením na odvrátenie hroziaceho úpadku podnikateľského subjektu v krízovej situácii za súčasnej vyššej miery uspokojenia veriteľov, ako je tomu v prípade konkurzu. Jej podstatou je zachovanie kontinuity výrobného procesu podnikateľského subjektu a dosiahnutie jeho ekonomickej stabilizácie cestou ozdravných opatrení, a to zákonom predpokladaným spôsobom. Zamietnutie reštrukturalizačného plánu, ktorého sa sťažovateľ evidentne dovoľáva, by mohlo viesť práve k začatiu konkurzného konania a vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka. Konkurz je až posledným riešením úpadku a nastupuje až po vyčerpaní iných ekonomických a právnych opatrení, medzi ktoré patrí aj reštrukturalizácia. Mestský súd, správca a veritelia evidentne postupovali v danej veci tak, aby sa dosiahla pre veriteľov čo najvyššia miera uspokojenia ich pohľadávok (§ 5 ZKR).

17. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd prioritne nechráni objektívne nazeranú ústavnosť alebo zákonnosť, teda formálny súlad konkrétneho verejno-mocenského zásahu s ústavou či zákonom. Pri individuálnej ochrane ústavnosti je rozhodujúcou požiadavkou ochrana základných práv a slobôd i ďalších práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy. Mnohokrát môže ústavný súd v rámci konania dospieť k názoru o nezákonnosti rozhodnutia, opatrenia či iného zásahu orgánu verejnej moci, no pokiaľ takáto nezákonnosť nepôsobí škodlivo na základné práva a slobody sťažujúceho sa subjektu, niet dôvodu ústavnej sťažnosti vyhovieť (III. ÚS 355/2016).

18. Aj zvyšná časť odôvodnenia rozhodnutia mestského súdu, ktorého obsah je sťažovateľovi nepochybne známy, obsahuje zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu interpretáciu relevantných ustanovení ZKR týkajúcich sa posudzovania návrhu na potvrdenie reštrukturalizačného plánu, s ktorou korešponduje logické a náležité odôvodnenie rozhodnutia prezentované v rámci právnych úvah konajúceho súdu vrátane reakcie na námietky sťažovateľa. Tieto právne závery ústavný súd kvalifikuje ako dostačujúce a racionálne, nepopierajúce zmysel a podstatu použitej právnej úpravy, tvoriace tak dostatočnú oporu výroku prijatého rozhodnutia, čo svedčí o jeho ústavnej konformite.

19. Napadnuté uznesenie tak z hľadiska jeho odôvodnenia nesignalizuje takú príčinnú súvislosť medzi jeho obsahom a namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorá by zakladala reálnu možnosť vysloviť porušenie týchto práv po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

20. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu